

KAUPPA- JA TEOLLISUUS-
MINISTERIÖ

10. 1. 1985 /
147

Helsinki 31.1.1985

No 55/570/82
Viite Suomen Radiosähköttä-
jäliiton kirje 16.11.1982

Suomen Radiosähköttäjäliitto
Sepänkatu 13 A
00150 HELSINKI

Asia Merenkulun radiotur-
vallisuus

Vastauksessa pyydetään viittaamaan
kirjelmän numeroon ja päiväkseen

Suomen Radiosähköttäjäliitto on valtioneuvostolle 16.11.1982 osoittamassaan kirjelmässään esittänyt muun muassa, että valtioneuvostossa ryhdyttäisiin toimenpiteisiin merenkulun radioturvallisuuteen liittyvien asioiden käsittelymiseksi ja ratkaisemiseksi vastaisuudessa posti- ja telelaitoksen piirissä muiden radioasioiden rinnalla. Ehdotuksensa perusteluiksi liitto kiinnittää huomiota siihen, ettei merenkulkuhallituksessa ole lainkaan vietikoulutuksen saanutta henkilöä käsittelyssä tai päättämässä radioturvallisuusasioista. Tämän alan asiantuntemuksesta vastaa posti- ja telelaitos, joka muun muassa määrittää radiosähköttäjien pätevyysvaatimukset, ottaa vastaan tutkinnot ja myöntää pätevyystodistukset. Alan koulutetun asiantuntijain puuttuminen saattaa vaikuttaa liiton mielestä kielteisesti turvallisuusmääräysten soveltamisessa.

Kauppa- ja teollisuusministeriö hankittuaan asiassa merenkulkuhallituksen ja liikenneministeriön lausunnot toteaa kirjelmän johdosta seuraavaa:

Merenkulkuhallinnossa annetun asetuksen (299/25) 1 ja 4 §:ssä säädetään, että merenkulkuhallitus ryhtyy toimivaltansa rajoissa merenkulkua edistäviin, turvaaviin ja järjestäviin toimenpiteisiin ja käsittelee asiat, jotka koskevat merenkulun yleistä turvallisuutta ja valvontaa, alusten rakennetta, varustusta ja miehitystä jne. Merenkulkuhallitus myöntää myös poikkeukset ihmishengen turvallisuutta merellä koskevan yleissopimuksen vaatimuksiin. Näitä tehtäviä ei ole annettu millekään muulle viranomaiselle, joten merenkulkuhallitus on Suomessa ainoa ammattiviranomainen, joka vastaa yleisestä laivoja koskevasta meriturvallisuudesta sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla.

Alusten radioasemista annetun asetuksen (A 279/66) 3 §:stä ilmenee, että merenkulkuhallitus on se viranomainen, joka voi anomuksesta myöntää määrätyissä tapauksissa joko osittaisen tai täydellisen vapautuksen radiosähkötys- tai radiopuhelinaseman pidosta posti- ja telehallitusta kuultuaan. Jos vapautus siis koskee radiosähkötys tai radiopuhelinasemaa, merenkulkuhallitus pyytää posti- ja telehallituksen lausunnon. Merenkulkuhallitus ei ole tehnyt yhtään päätöstä vastoin posti ja telehallituksen mielipidettä.

Kauppa- ja teollisuusministeriö korostaa, että merenkulkuhallitus noudattaa tiukasti kulloinkin voimassa olevan ihmishengen turvallisuutta merellä koskevan kansainvälisen yleissopimuksen määräyksiä eikä merenkulkuhallituksen suhtautuminen radioturvallisuusmääräysten soveltamiseen ole muuttunut.

Suomen Radiosähköttäjäliiton kirjelmässä todetaan, ettei merenkulkuhallituksen merenkulikutarkastustoimistossa ole yhtään viestikoulutuksen saanutta henkilöä. Tämä toteamus pitää kyllä paikkansa, mutta se ei suinkaan merkitse sitä, ettei merenkulkuhallituksen päätöksissä otettaisi riittävästi huomioon radioteknillistä asiantuntemusta. Edellä mainitun posti- ja telehallitukselta saatavan asiantuntemuksen lisäksi merenkulkuhallituksen teknillisessä toimistossa, merenmittausretkikunnissa ja jäänmurtajilla on runsaasti radioteknillistä asiantuntemusta.

Koska merenkulun radioturvallisuus ei koostu pelkästään radioteknisistä seikoista, ja kun jo perinteisesti noudatettu työnjako, jonka mukaan merenkulkuhallitus käsittelee kaikki meriturvallisuuskysymykset ja posti- ja telehallitus puolestaan kaikki radiotekniset kysymykset, on käytännössä asoittautunut toimivaksi järjestelmäksi, kauppa- ja teollisuusministeriö ei pidä perusteltuna puuttua merenkulkuhallituksen ja posti- ja telehallituksen nykyiseen työnjakoon.

M i n i s t e r i

Jermu Laine
Jermu Laine

Vs. esittelijä

Kari Muukkonen
Kari Muukkonen